

Udskrift af Arbejdsrettens retsbog

Den 21. marts 2017 holdt Arbejdsretten møde i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i

Sag nr.: AR2016.0204
Landsorganisationen i Danmark
for
Fagligt Fælles Forbund
mod
Dansk Arbejdsgiverforening
for
DIO I
for

A = Medlem af 3F
B = virksomhed
C = Indehaver af virksomheden

[redacted] B

i hvilken sag der sidst blev holdt retsmøde den 17. november 2016.

Retten beklædtes af næstformand, højesteretsdommer Marianne Højgaard Pedersen.

Som retsskriver fungerede dommerfuldmægtig Lise Troelsen.

For klager mødte: Landsorganisationen i Danmark ved advokat Evelyn Jørgensen for Fagligt Fælles Forbund ved Flemming Overgaard og Allan Dakin samt medlem [redacted] A

For indklagede mødte: Dansk Arbejdsgiverforening ved advokatfuldmægtig Ann Marie Willemoes Jørgensen for DIO I for [redacted] B ved indehaver [redacted] C. Til stede var endvidere advokat Søren Møller Rasmussen og advokatfuldmægtig Pernille Marie Hjort.

Klager, Landsorganisationen i Danmark for Fagligt Fælles Forbund, nedlagde følgende påstande:

1. [redacted] B skal til Fagligt Fælles Forbund betale 7.058,33 kr. med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.
2. [redacted] B skal til Fagligt Fælles Forbund betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bød.

Indklagede, Dansk Arbejdsgiverforening for DIO I for [redacted] B, nedlagde påstand om frifindelse.

Klager frafaldt anbringendet om, at der er begået brud på overenskomsten ved ikke at deltage i lokalforhandling, således at bodspåstanden alene spørgsmålet om arbejdstid og løn.

Parterne oplyste, at der er enighed om, at **A** har været ansat som fuldlønnet, og at der ikke er udbetalt løn for den 14., 16., 20., 22. og 28. oktober 2015. Der er ligeledes enighed om, at der ikke var chaufførarbejde de pågældende dage, og at det eventuelle lønkrav for de omhandlede dage kan opgøres til 7.058,33 kr.

A forklarede behørigt formanet, at han er ansat hos **B**. Han udfylder dagssedler/køresedler engang i ugen, som han derefter afleverer til sin arbejdsgiver. Det har han også gjort for den omhandlede periode i oktober 2015, hvor der ikke var kørselsarbejde til ham. Der er ikke arbejde, hvis toget fra Tyskland med de trailere, som han skal køre med, ikke kommer, eller hvis toget bliver forsinket. Når der ikke er noget arbejde, får han besked herom af sin arbejdsgiver. Hans arbejdsgiver har i disse tilfælde sagt til ham, at der ikke var noget arbejde, og at han derfor skulle holde fri. Han har ikke selv anmodet om at holde fri, og han er ikke blevet bedt om at lave andet forefaldende arbejde. Beskeden om, at der ikke var noget arbejde, har han normalt fået telefonisk aftenen forinden eller om morgenen. Nogle gange er han nået at køre hen til arbejdspladsen, før han har fået at vide, at der ikke var noget arbejde. Det skete to af de omhandlede dage i oktober 2015, at han nåede frem til arbejdspladsen. Kørslen hen til arbejdspladsen har han foretaget i egen bil. Han er ikke blevet instrueret i, hvad han i sådanne situationer skulle skrive på sedlerne, og det er ham selv, der har valgt at skrive "fri" ud fra de dage, hvor der ikke var noget arbejde. Han burde nok i stedet have skrevet, at der ikke var noget arbejde, hvilket han også har gjort ud for en enkelt dag. Han regnede med, at han ville få løn for dagene. Han har kørt som chauffør i 40 år og har ikke oplevet lignende situationer.

C forklarede behørigt formanet, at han ejer **B** som har 34 medarbejdere. Virksomheden beskæftiger sig med godstransport og har et værksted for tunge køretøjer. Det går i branchen ofte op og ned med kørselsopgaver. Chaufførernes ugesedler er lavet således, at der er en rubrik, hvor de kan skrive "fri", hvis der ikke er noget kørselsarbejde, og de ikke ønsker at lave andet forefaldende arbejde. Udfyldelsen af sedlerne med "fri" i sådanne situationer har fungeret problemfrit siden 1998/1999. Ved ansættelsen bliver alle medarbejdere instrueret i udfyldelsen af ugesedler, ligesom bl.a. deres ansættelseskontrakt bliver gennemgået. Der er ikke udarbejdet nogen skriftlig aftale omkring, hvordan sedlerne skal udfyldes, da ingen tidligere har stillet spørgsmål ved det. De omhandlede dage i oktober 2015 var der ikke noget at lave. Chaufførerne bliver altid ringet op om aftenen og spurgt, om de i stedet vil lave andet arbejde. Han har selv talt med Hans Kurt Andersen, som han mener svarede nej til at ville lave andet forefaldende arbejde. Hvis han havde sagt ja til at lave andet arbejde, skulle det have været indført på sedlerne under feltet "værksted". Han husker ikke, at der skulle være nogle af dagene, hvor Hans Kurt Andersen er nået at møde frem på arbejdspladsen. Virksomheden planlægger altid kørslen eftermiddagen forinden, således at der kan gives besked til chaufførerne. Det andet arbejde, som chaufførerne kan blive sat til, består af at tømme skraldespande, vaske biler, køre ærinder m.v. Chaufførerne vil normalt hellere holde fri end at lave forefaldende arbejde, og han tror kun, at han én gang har oplevet, at en chauffør sagde ja til andet arbejde.

Sagen blev procederet.

Parterne overlod det til retsformanden at afgøre sagen i henhold til arbejdsretslovens § 16, stk. 3, 2. pkt.

Retsformanden spurgte, om parterne var interesseret i at høre retsformandens tilkendegivelse om sagens udfald med henblik på eventuel forligsmæssig løsning. Parterne bekræftede dette.

Retsformanden tilkendegav herefter, at en eventuel afgørelse i sagen vil gå ud på, at **B** til Fagligt Fælles Forbund inden 14 dage skal betale 7.058,33 kr. med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid samt en bod på 3.000 kr.

Begrundelsen for retsformandens tilkendegivelse var følgende:

Sagen angår et spørgsmål om afregning af løn til **A** for dage, hvor virksomheden ikke har gjort brug af hans arbejdskraft som følge af manglende beskæftigelse, herunder om der er indgået aftale om, at **A** disse dage skulle holde fri uden løn.

A har på sine ugesedler for oktober 2015 ud for henholdsvis den 14., 16., 20, 22 og 28. oktober 2015 skrevet "fri". Det er den indklagede virksomheds opfattelse, at det med **A** og generelt på virksomheden var aftalt, at "fri" på køresedlen betød fri uden løn. Der er fremlagt en række erklæringer fra andre ansatte på virksomheden, som har oplyst, at "fri" angiver, at man ønsker at holde fri for egen regning.

A er ifølge sin ansættelseskontrakt fuldlønnet med fast arbejdstid på 37 timer om ugen og har som udgangspunkt krav på løn i overensstemmelse hermed.

I et tilfælde, hvor arbejdsgiver gør gældende, at der er indgået aftale med en medarbejder om at holde fri uden løn, fordi der ikke har været kørselsarbejde, og medarbejderen ikke har ønsket at udføre andet arbejde, påhviler det arbejdsgiveren at løfte bevisbyrden herfor, når arbejdstageren bestrider dette. Dette skyldes aftalens for medarbejderen bebyrdende karakter, og at arbejdsgiveren er nærmest til at sikre sig beviset for en sådan aftale.

B har på baggrund af de afgivne forklaringer samt udvisendet af de fremlagte dagssedler og erklæringer fra andre medarbejdere ikke løftet denne bevisbyrde og er således forpligtet til at betale det opgjorte lønkrav på 7.058,33 kr. Bodden kan efter det skete brud på overenskomsten, sagens formildende omstændigheder, og størrelsen af det skyldige lønbeløb passende fastsættes til 3.000 kr.

Parterne forligte herefter sagen i overensstemmelse med retsformandens tilkendegivelse.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Marianne Højgaard Pedersen / Lise Troelsen